

turligvis, saa slippe de; men det kan ikke negtes, at det Tilfælde kan indtræde i det praktiske Liv, at man kommer til at svare — hvis Beregningen efter det foreliggende Lovforslag er rigtig, — $\frac{1}{15}$ mere end efter de ældre bestaaende Regler, og holder jeg mig da til, at, naar der staar i Bemærkningerne, at der overalt er en Nedsættelse, kan der møde Tilfælde, hvor en saadan Nedsættelse ikke finder Sted. Naar man staar, jeg tror $\frac{1}{3}$ af paa hele Summen efter den Beregning, jeg har gjort, maa det være saaledes, at man kommer til i alle Tilfælde at føle denne Nedsættelse; men der er Dødsboer, som ikke komme til at føle den. Jeg skal i Ovrigt henholde mig til, hvad der er sagt af de andre Talere.

Fjord: Sdet jeg fuldstændig kan samstemme med de fleste ærede Talere, er det kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig. Med den ærede sidste Taler er jeg enig, naar han urgerede, at man med Hensyn til Arveafgiften burde holde sig til Netto-systemet, men det forekommer mig, at man kunde gaa et Skridt videre i denne Retning; navnlig naar en Enke eller Enkemand stifter efter sin afdøde Hgtefælle, forekommer det mig nok, at man kunde blive staaende ved kun at beregne Arveafgiften af det samlede Jællesbos halve Nettoformue, saa at Arveafgiften kun regnes af den egentlige Arv. Halvdelen tilhører jo den Efterlevende og er ikke Arv, det er hans Eiendom, saa at det forekommer mig, at, naar et Bo er i Besiddelse af f. Ex. 10,000 Rb. Nettoformue, skal der ikke svares Arveafgift af mere end 5,000 Rb., da det dog kun er 5,000 Rb., der arves. (Finantsministeren: Det er ikke Arveafgift!), Ja, men dog noget lignende.

Finantsministeren: Jeg tvivler ikke paa, at Thinget med mig deler Ansigt om at flette Befolkningen den Lettelse i Skiftesportlerne, som er tilsigtet i dette Lovforslag; men skal det ske, tror jeg rigtig nok, at en Ting er nødvendig. Jeg siger det maaske en lille Smule skarper end fornødent; men jeg tror, at det derved træder klarere frem; vi maa ikke behandle disse Spørgsmaal principielt, men tager dem praktisk. Jeg er aldeles overbevist om, at, skal det lykkes os at gennemføre en saadan rimelig, begrænset Nedsættelse af de nuværende Skiftesportler, som i saa mange Henseender er ønskelig, maa vi vogte os for at anlegge en formentlig principiel Maalestof; det er aldeles nødvendigt ved et Lovforslag som dette, naar man skal komme nogen Begne, at tage det — lad mig sige det med et enkelt Ord — historisk-praktisk. Vi maa ikke sammenligne det Forslag med vore egne almindelige Skattetheorier, som jo kunne være indbyrdes høist forskellige, men vi maa, strengt og nøagtigt, prosaisk og klart, sammenligne det med de gjældende Sportelbestemmelser. Dette tillader jeg mig at henstille til Thinget

i Almindelighed og ganske særlig til flere ærede Medlemmer, som have udtalt sig i Sagen. De første 3 ærede Medlemmer, som i Begyndelsen af deres Foredrag — om jeg maa bruge Ordet i en anden Betydning — i Principet være meget velvillige mod Forslaget, udtalte sig senere paa en saadan Maade, at, dersom vi forfølge de af dem opstillede Grundsætninger, ville vi ikke komme nogen Begne. Det ærede Medlem for Odense (Oct. Hansen) gjorde den Indvending, at denne Lovtraadte frem som en Fiskallov, men jeg spørger: Hvorledes skulde den være Andet end en Fiskallov? (Octavius Hansen: Gebyrlov!). Det ærede Medlem siger Gebyrlov, men under Ordet Fiskallov, under Afgiftslov, dette Ord taget i sin videre Betydning, gaar jo ogsaa Gebyrer ind, og jeg maa fordrø, og det maa Enhver, der vil behandle en saadan Lov, at vi maa være os bevidste, at det, der er Spørgsmaal om, er en Fiskallov. Det Udgangspunkt, som jeg beder erindret ved hele Sagens Behandling, er, at der foreligger ligeoverfor en nu kalkuleret Indtægt af 262,500 Rb. en Nedgang af 90,500 Rb. Dertil kommer, at det er foreslaet, at Nødvendigheden af Skifteakter, som tidligere have fundet Sted, skal falde bort, saaledes at Nedgangen bliver 90,000 — 25,000 Rb. ligeoverfor de nævnte 262,500 Rb. + de 25,000 Rb.; der kan nu tvistes om Enkeltheder, men det skal jeg ikke gaa ind paa nu og navnlig ikke paa det Punkt, som blev fremhævet af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Nimestad). Jeg tror, at det vil vise sig at være forbundet med Bansteligbed at komme ind paa den Nedsættelse, han omtalte. Jeg skal derimod bede om at fastholde, at Lovforslaget korrekt er en Fiskallov. Det er imidlertid et meget almindeligt Udtryk, og jeg skal derfor gaa videre med at sige, at det ikke er en Arveafgiftslov. Det maa jeg meget bestemt fremhæve ligeoverfor det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) og ligeoverfor den ærede Sekretær (Fjord), at det er aldeles nødvendigt ikke at fortabe sig i Betragtninger over almindelige Principer, der ligge udenfor nærværende Sag, naar man vil tage Sagen praktisk, og det saar ogsaa Indflydelse paa den Lankebetning, som det ærede sidste Medlem kom ind paa. Det er vigtigt at fastholde, at det er Skiftegebyrer, ikke Arveafgifter, thi, hvad han sagde, vilde være rigtig med Hensyn til Arveafgifter, men falder bort ved Skiftegebyrer. Lovforslaget er altsaa ikke en Arveafgiftslov, men et enkelt Led i vort Sportel-system, som her behandles. Jeg maa derfor som Udgangspunkt fastholde den almindelige Grundsætning, hvorpaa vor Sportelorganisation hviler. Man har rørt ved de almindelige Principer, det kan være meget interessant især for en Diskussion udenfor Lovgivningsmagten, og det har jo ogsaa været diskutert i vor Literatur allerede for lang Tid siden; der er jo en meget bekendt Afhandling af Orsted, der behandler det Spørgsmaal, om